

Els vibrants accents del català-provençal, al ressonar per boca del president devall la règia nau del Palau de la Música Catalana, seran el cant de la Provença felibrenca, del comptat del Rosselló en temps de nostres reis En Joan I i Martí l'Humà, les quals resorgeixen potencials obeint a la Santa veu de les lliures nacionalitats, a les que cabalment el mateix general Joffre acaba de defensar al cor d'Europa amb sa espasa victoriosa.

No és pas lògic mantenir la més petita esperança de què els actuals polítics centralistes, orbs a tota claror meridiana, retrets a tota idea progressiva i insensibles a les tumultuoses palpitations dels temps actuals, s'enterin i donguin l'importància deguda a la diada que es prepara, emperò si que és ben segur que altres pobles i regions esguardaran amb simpatia l'actuació presidencial en la gaia festa del mes de maig.

Els propers Jocs Florals de Barcelona, presidits per el mariscal Joffre, podrien establir, doncs, una nova fita en el camí del regoneixement dels nostres llegítims drets i justes aspiracions.

EPISSODIS PROFESSIONALS

Foc a la masia

Feia prop d'una hora que el sol s'havia colgat per darrera el pinetar de la serra. Un ventet fi, de tardor, bufava seguit, amoïnós, de la banda de mig-jorn, obligant als camperols a son retorn de les treballades, a fer-ne us de les llurs bufandes i abrigalls.

Eils varen ser els quins van dur la nova de què de la part d'amunt s'havien sentit deu o dotze escopetades seques i seguides. Aleshores posats al aguait, ben prompte se'n sentiren d'altres ja en diferents indrets, al temps que baixaven veus del serenet de ponent, cridant: ¡foc!... ¡foc!...

En breus moments tota aquella vall estava presa d'una gran alarma, enjegan trets i corrent els veïns esparverats en totes direccions, no parant de cridar ¡foc!... La gent del poble, eixien al llindar de les portes i feien rotllos al mig del carrer, preguntant-se atemorats ¿on era el foc?... i mentrestant ja la campana